

הכנסת

מסקנות ועדות

ירושלים, א' באב התשמ"ט

2 באוגוסט 1989

כנס השתים-עשרה

מושב ראשון

מס' 1

הוועדה להתעללות בילדים במשפחה

ב נ ו ש א

"תופעת ההתעללות בילדים"

הילדה מורן דנמיאס בת השלוש מטבריה נפטרה בבית החולים רמב"ם בחיפה ב-9.2.89 לאחר שהיתה מאושפזת כחמישה חודשים בחוסר הכרה. מורן ז"ל מתה כתוצאה מהתעללות ממושכת, כולל מכות אכזריות, חבלות וכוויות מהם סבלה משך חודשים ארוכים מידי דודה. מותה של מורן חשף בפני הציבור הישראלי בעיה כאובה ומזעזעת של התעללות בילדים, אף שאין התופעה חדשה היא הועלתה למודעות הציבור בישראל רק בחודשים האחרונים. בעקבות מותה של מורן ז"ל הגישו חברי הכנסת: חנן פורת, עדנה סולודר, דדי צוקר ורפאל פנחסי, ארבע הצעות דחופות לסדר היום, בנושא תופעת ההתעללות בילדים.

בתאריך 14.2.89 קיימה הכנסת דיון בהצעות, ובהסכמת סגן שר העבודה והרווחה החליטה להעביר את הנושא לדיון בוועדה.

ועדת הכנסת אליה הועבר הנושא, החליטה להקים ועדת כנסת מיוחדת שתדון אך ורק בנושא ההתעללות בילדים. בשלב מאוחר יותר החליטה ועדת הכנסת להעביר לטיפול הוועדה שתי הצעות נוספות לסה"י של ח"כ לוי ושל חה"כ פנחסי, בנושא הקמת מקלטים לילדים בסכון. הוועדה שהוקמה כללה ששה חברים: ח"כ יצחק לוי – יו"ר, ח"כ דוד ליבאי, ח"כ צחי הנגבי, ח"כ עדנה סולודר, ח"כ דדי צוקר וח"כ יואש צידון.

- 2 -

הוועדה קיימה חמש ישיבות. הוועדה שמעה את נציגי המשרדים הנוגעים בדבר שהציגו את פעולות ועמדות משרדיהם, ואת גב' יהודית קרפ המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, שמסרה סקירה מקיפה על המצב החוקי והיבטים משפטיים בדבר התעללות בילדים.

הוועדה שמעה סקירות של מומחים ואנשי מקצוע כמו ד"ר חניתה צימרין (יו"ר אל"י) ד"ר מנחם הורוביץ (האומבוסמן לילדים) וד"ר יצחק קדמן (מנכ"ל המועצה הלאומית לשלום הילד). הוועדה קיבלה גם חומר רב בכתב כולל המלצות של ארגונים שונים.

הוועדה ביקשה מד"ר קדמן ועו"ד מורג מהמועצה הלאומית לשלום הילד, לשמש כיועצים קבועים לוועדה.

במהלך עבודת הועדה נפגשו יו"ר הועדה וחלק מחבריה עם שר החינוך, שר הבריאות, וסגן שר העבודה והרווחה, לדיון בתחומי האחריות של משרדיהם בנושא התעללות בילדים.

במהלך עבודת הועדה ובעידודה חלו מספר התפתחויות חיוביות בנושא:

- א. מונו בעלי תפקידים בכירים במשרדי הבריאות, החינוך, העבודה והרווחה לריכוז נושא הילדים בסיכון, במשרדיהם.
- ב. הוקמה ועדה משרדית מיוחדת במשרד הבריאות לקידום הנושא.
- ג. בהחלטת הממשלה הוקמה ועדה בינמשרדית מיוחדת, בראשותה של גב' רחל סוכר ממשרד המשפטים לתיאום פעולות המשרדים הנוגעים בדבר.
- ד. הועדה של משרד הבריאות בשיתוף עם הועדה הבינמשרדית החלו בעריכת מפגשים של "שימוע ציבורי" בנושא, במספר ישובים בארץ.
- ה. הכנסת קיבלה בקריאה טרומית הצעת חוק משותפת של חברי הכנסת דדי צוקר וחנן פורת בנושא הגנה על חסרי ישע והעבירה בהסכמת שר המשפטים את ההצעה לדיון בוועדת חוקה חוק למשפט.
- ועדת החוקה של הכנסת מקיימת דיונים אינטנסיביים בהצעות החוק.
- ו. משרד החינוך עוסק בפרוייקט נסיוני של הסברה בכיתות ובין צוותי המורים ומתכנן להרחיבו בשנה"ל הבאה.

- 3 -

הועדה מברכת על התפתחויות אלה ועל העלייה בערנות ובמודעות הציבור, הבאה לביטוי בתקופה האחרונה בכיסוי תקשורתי, בדיונים מקצועיים, כנסים וימי עיון ופעולות שונות הננקטות על ידי משרדי הממשלה וארגונים וולנטרים.

הועדה שמה דגש בעבודתה ובהמלצותיה על הצורך בתיאום ובשיתוף פעולה בינמשרדי ובינמקצועי, הן במישור הממלכתי והן, ובמיוחד, במישור המקומי.

הועדה גם מוצאת לנכון לציין את התפקיד החשוב ואת עבודתם המסורה של הארגונים הוולנטרים המטפלים בנושא.

הועדה סבורה כי גם בעתיד יש לשמור על מקומם המיוחד ותפקידם החיוני של ארגונים וולנטרים, תוך שיתוף פעולה עם הגורמים הממשלתיים והעירוניים המופקדים על כך.

הועדה החליטה להתרכז בהתעללות פיזית ומינית בילדים בתוך המשפחה. לצורך זה התייחסה הועדה לכל משפחה בה חי הילד בין אם זו משפחתו הטבעית, משפחה מאמצת, משפחה אומנת או כל מסגרת משפחתית אחרת שבה חי הילד, במושג "ילד" מתייחסת הועדה לכל ילד מרגע לידתו ועד הגיעו לגיל 18.

מקובל לסווג את ההתעללות בילדים לארבע סוגים:

התעללות או פגיעה פיזית – חבלה של ממש או פגיעה פיזית חד פעמית או מתמשכת בעלת דפוס קבוע כולל מכות, כויות, נשיכות, דקירות או כל פגיעה גופנית אחרת.

התעללות או פגיעה מינית כל התנהגות או אקט מיני של בן משפחה בוגר המבוצע כלפי ילד במשפחה בין שהדבר מתבצע בכוח, כפיה, איום, פיתוי או ניצול הסמכות והמעמד של בן המשפחה הבוגר.

- 4 -

הזנחה – מחדל מכוון או פעולה מתמשכת של הזנחה מסיבית או פעולה אקטיבית שנועדו למנוע מהילד, הזנה, טיפול רפואי, תנועה חופשית, תנאי אקלים סבירים וגירויים סביבתיים. (כליאה, נטישה, הרעבה).

התעללות נפשית – הרס שיטתי של יכלתו של הילד לפתח יכולת רגשית או פעילות סבירה בהקשרים אישיים או חברתיים (מוגדרת לעתים גם כתקיפה רגשית פגיעה נפשית, חסך נפשי וכדומה). סוג זה של פגיעה יכול להופיע לכשעצמו, אך לעיתים קרובות יופיע כתופעה נלווית לסוגים הקודמים של פגיעות בילדים.

היקף התופעה בישראל

אופי הפגיעה המתבצעת בחדרי חדרים ובמסגרת הסגורה של המשפחה, קשר השתיקה האופייני לסוג כזה של פגיעות חוסר המודעות של החברה הישראלית לקיומה של התופעה, האשלייה שאצלנו זה לא קורה, והפיצול הרב בין הגורמים המטפלים בבעיה בין המשרדים השונים ובתוך המשרדים, תרמו כולם לידע הלקוי והחסר בכל הקשור להיקף ולחומרת תופעת ההתעללות בילדים בישראל.

אין למעשה כל נתונים בדוקים מבוססים ושיטתיים לגבי היקף התופעה, והתפלגותה. אין גם איסוף נתונים שיטתי ומרכזי ולא קיימת זרימת מידע מסודרת בין המערכות השונות.

למרות אי הודאות קיימות הערכות שונות של גורמים העוסקים בנושא על סדר הגודל של התופעה בישראל.

התעללות פיסית על פי סקרים והערכות שונות נע מספר הילדים המוכים בישראל בין 9.000 – 24.000.

- 5 -

התעללות מינית כ-1,200 מקרים של עבירות מין נגד ילדים עד גיל 14 מדווחים כל שנה למשטרה. כ-60% מהעבירות נעשות על ידי קרוב משפחה. במחצית שנת 1989 חלה עליה של 25% בדוח על עבירות מין נגד ילדים. בשנה שעברה טיפלו פקידי הסעד בכ-600 מקרים של עבירות מין נגד ילדים בתוך המשפחה, רובן גילוי עריות.

מקובל בין החוקרים בארצות בהן קיים מערך שיטתי יותר של איסוף מידע ונתונים שעל כל מקרה ידוע – יש מקרים רבים שאינם ידועים ו/או שאינם מדווחים. ההערכות נעות בין 3-10 מקרים לא ידועים על כל מקרה ידוע.

מאפייני האוכלוסיה

התופעה של התעללות בילדים איננה ייחודית או בעלת בולטות במיגזר זה או אחר באוכלוסיה. גם בארץ וגם בעולם ידוע כי שכיחות התופעה כמעט שווה במיגזרים שונים באוכלוסיה ואין לה מאפיינים בולטים של מוצא, רמת הכנסה, רמת השכלה, איזור מגורים, דת או עדה. לפעמים עלולה להיווצר "אשליה אופטית" כי שכיחות התופעה גבוהה יותר אצל משפחות ממעמד סוציו-אקונומי נמוך, אך יש בכך טעות הנובעת מחשיפותם הגדולה יחסית של משפחות אלה לשרותי רווחה, ומן העובדה שיש בידיהם פחות אמצעים ותייחום להסתיר את תוצאות ההתעללות מאלה המצויים בידי שכבות מבוססות יותר (רופא פרטי, איום בתביעה משפטית על הוצאת דיבה, עו"ד צמוד, הופעה מכובדת המסייעת להכחשה וכיו"ב).

- 6 -

הקרבתנות -

הטווח של הפגיעות הפיסיות והמיניות נע בין תינוקות בגיל מספר שבועות עד לגיל 17-16. פגיעות פיסיות שכיחות פחות בגילאי 14 ומעלה (יורדת עם הגיל) פגיעות מיניות שכיחות גם בגילאי 14 ומעלה (עולות עם הגיל). הזנחה שכיחה יותר בגילאים הצעירים מאד ועד גיל 5. הקבוצה הגדולה ביותר של ילדים נפגעים הם הילדים בגילאי 10-3.

על אף הפעילות הנעשית כיום וההתקדמות החיובית בתחומים השונים, מצאה הועדה כי קיימים עדיין ליקויים מבניים ומהותיים, וכי יש צורך דחוף בטיפול אינטנסיבי וכוללני בבעייה ובעיקר במספר תחומים.

המלצות הועדה

מניעה, חינוך והסברה

א. תכנית הסברה המיועדת לילדים ובני נוער

1. הרחבה משמעותית של התכנית החנוכית המועברת היום בהיקף נסיוני מצומצם ע"י משרד החינוך בבתי הספר היסודיים ובגני ילדים.
2. הכנה והפצת תוכניות לימודים והסברה המיועדות למערכת החינוך הבלתי פורמלי (תנועת נוער, מתנסי"ם, חוגי הורים וכדו').
3. מינוי אחראי בכל מוסד חינוכי שיקבל על עצמו את האחריות לטיפול בנושא הילדים הנמצאים בסיכון.

ב. תכניות המיועדות לאנשי מקצוע

1. שילוב נושא ההגנה על הילד הנתון בסיכון בתוכניות הלימודים של אוניברסיטאות, סמינרים, ובתי ספר לאחיות, במסגרת לימודי חינוך, עבודה סוציאלית, פסיכולוגיה, רפואה ומשפטים.

- 7 -

2. עריכת השתלמויות קבועות ע"י משרדי הממשלה בשיתוף עם הארגונים המקצועיים לציבור עורכי הדין, הרופאים, העובדים הסוציאליים הפסיכולוגים, השופטים והמורים, בנושא הילדים בסיכון וההגנה עליהם.

ג. פעילות הסברתית המיועדת לציבור הרחב

נקיטת פעולות הסברה שמטרתן להעלות את רמת הידע והמודעות בקרב ציבור המבוגרים והילדים. הסברה זו ניתנת לבצע בין היתר באמצעות בהכנתם והפצתם של פרסומים וכרזות, הפקת תשדירי שירות ותכניות בטלויזיה הכללית ובטלויזיה החנוכית, בתכניות הרדיו לילדים, עריכת סימפוזיונים וימי עיון לציבור הרחב, וכי"ב.

הערכות המערכות והמטפלות הממשלתיות והמקומיות

א. נוהל איתור ודיווח

משרד העבודה והרווחה יכין נוהל ברור וזמין לאיתור, לדיווח וטיפול ראשוני בילדים בסיכון ופיץ אותו בטיפות החלב, חדרי מיון, מרפאות קופ"ח, בקרב הרופאים הילדים ורופאי המחלקות הפנימיות, מנהלי ומורי בתי הספר והגנים, הנהלות ורכזים של תנועות נוער, מתנסים לשכות הרווחה ושרותי הרווחה בכל מקום בארץ.

ב. איסוף מידע ונתונים

אחת הבעיות המקשות על קביעת מדיניות ותוכניות טיפול ארוכת טווח בנוגע לילדים הנמצאים בסיכון הנה העדר נתונים מספריים ומחקריים לגבי היקפה ומאפיניה של הבעיה בישראל.

משרד העבודה והרווחה יקים מרכז מידע ונתונים כלל ארצי וידאג לעדכון הנתונים וניתוחם באופן שוטף וקבוע.

- 8 -

ג. מערך פקידי הסעד

פקידי הסעד לחוק הנוער (טיפול והשגחה) התש"כ-1960, ממונים על ההגנה והטיפול בילדים בסיכון. החוק מעניק לפקידי הסעד סמכויות נרחבות לבצוע תפקידם ומאפשר להם לפנות אל בית המשפט לשם הכרזתו של קטין כנזקק. להורות על הוצאתו מהבית או מתן הוראות אחרות בדבר דרכי הטיפול וההשגחה עליו. פקיד הסעד מהווה אף את הכתובת אליה יש לדווח על פי החוק בכל מקרה של חשש לפגיעה בקטין. פקיד הסעד לחוק הנוער הינו לפיכך בעל התפקיד החשוב ביותר בכל הקשור להגנה על שלומם ובטחונם של ילדים הנמצאים בסיכון. תפקידו החשוב של פקיד הסעד מחייב את קיומה של מערכת פקידי סעד מיומנת, נגישה ומתפקדת היטב. עקב בעיות ארגוניות ומחסור בכח אדם קיימים היום ליקויים בדרכי פעולתה ותפקודה של מערכת זו. על מנת להביא לשיפור בדרכי פעולתה של מערכת פקידי הסעד יש לנקוט בצעדים הבאים:

1. מינוי פקיד סעד ראשי לחוק הנוער (טיפול והשגחה) בהקדם האפשרי. התקן לתפקיד זה אינו מאויש מזה חודשים רבים. דבר המקשה על תפקוד המערכת כולה.

2. א. תובטח אפשרות קלה וזמינה לאנשי מקצוע, לציבור הרחב ולילדים עצמם של יצירת קשר עם פקידי סעד בשעות העבודה ואחרי שעות העבודה (תורנות מקומית או אזורית, ביפרים וכדו')

ב. יוקמו מוקדי דווח אשר יופעלו 24 שעות ביממה. רשימת המוקדים ורשימת פקידי הסעד תפורסם ותופץ בכל המשרדים והרשויות הנוגעים בדבר (בתי ספר, בתי חולים, מרפאות, תחנות טיפת חלב, וכדו'). ובכלי התקשורת.

3. יתוגבר מערך פקידי הסעד המחוזיים והמקומיים. פקידי הסעד ישמשו אך ורק בתפקיד זה ולא יוטלו עליהם תפקידים נוספים. יש בהתאם לכך להגדיר מחדש את תפקידו, אחריותו ומסגרת עבודתו של פקיד הסעד, כבעל תפקיד יחודי במסגרת המחלקה לשרותים חברתיים.

- 9 -

ד. מערכת הבריאות

מערכת הבריאות בכלל, טיפות חלב, בתי חולים ומרפאות קופת חולים בפרט, צריכים להיות מוקדי איתור ודווח על ילדים בסיכון. לשם שיפור התיחסות מערכת הבריאות בנושא זה דרושות הפעולות הבאות:

1. בכל בית חולים ומוסד רפואי יקבע אחראי שירכז את הטיפול בכל נושא ההגנה על ילדים הנמצאים בסיכון, לפי הנוהלים הקיימים במערכת הבריאות.

2. קביעת נוהל לאיתור ולמעקב אחר משפחות אשר אינן מביאות את ילדיהם לבדיקות שגרתיות בטיפות החלב.

ה. הבטחת שיתוף פעולה בינמשרדי ובינמקצועי

יוגבר שיתוף הפעולה הבינמקצועי והבינמשרדי של כל הרשויות הנוגעות בדבר. בין היתר יש לנקוט לשם כך בפעולות הבאות:

1. תוקם בכל רשות מקומית ועדת תיאום בינמקצועית לענין תאום האיתור והטיפול בילדים בסיכון. בראש הועדה יעמוד פקיד הסעד. האחריות להקמת הועדה והפעלתה תוטל על שירותי הרווחה ברשות המקומית. בוועדה זו יהיו חברים פקיד הסעד, פסיכולוג, נציג מערכת החינוך ונציג מפלג הנוער במשטרה.

ו. מתן מענים טיפוליים לילדים הנמצאים בסיכון ולהוריהם

1. יוקמו מקלטים מחוזיים לילדים הנמצאים בסיכון. בהעדר מקלטים נוצר היום מצב בלתי נסבל בו ילדים הנמצאים בסיכון אינם מוצאים מבתיהם מאחר ואין מסגרת טיפולית הערוכה לקלטים. הועדה ממליצה לפני שר המשפטים וועדת השרים לעניני עזבונות ליעד למטרה זו את הסכומים הנדרשים מכספי העזבונות העומדים לרשותה.

2. יורחב מאגר משפחות האומנה המשמשות כמקלט זמני לילדים בסיכון.

- 10 -

3. תוקמנה מסגרות לטיפול קבוצתי משפחתי ואישי לילדים נפגעים.

4. יוקמו מסגרות לטיפול משפחתי/קבוצתי ולטיפול אישי בהורים המתעללים בילדיהם. התחיבות לטיפול במסגרות אלו עשויה לשמש אף בתנאים מסויימים כאלטרנטיבה למאסר של ההורה.

5. ילדים המוצאים מביתם מכוח צו של בית משפט, ילדים אשר הוריהם אינם מסוגלים למלא אל חובותיהם כלפיהם וילדים שאין להם הורים, זקוקים לעיתים לאפטרופוס אשר ידאג לעניניהם. בהעדר תשתית של אפטרופוסים אליהם ניתן לפנות במקרה הצורך, נמצאים היום ילדים רבים ללא אחראי או אפטרופוס. יש לפעול לפיכך למען הקמת מאגר של אפטרופוס לקטינים אותם ניתן יהיה למנות במקרה הצורך.

חקיקה תביעה ומשטרה

הגנה על ילדים בסיכון אינה יכולה להיות שלמה ללא עגון מתאים בחוק. אף כי בתחומים מסוימים החוק הישראלי הינו מן המתקדמים ביותר בתחום הגנה על הילד, הרי שקיימים עדיין חסרים רבים בהגנת החוק על ילדים הנמצאים בסיכון. זאת, הן במישור הענישה הפלילית והן במישור ההגנה על הילד. לועדה הוגשו סקירות מפורטות בנוגע להסדרת תחומים אלו בחוק הישראלי. במספר תחומים מצאה הועדה לנכון לאמץ הסדרים חקיקתיים אשר נוסו בהצלחה במקומות שונים בעולם.

א. החוק הפלילי

1. קביעת חובת דיווח

בסעיף 2א' לחוק הנוער (טיפול והשגחה) יש היום התיחסות חלקית ובלתי מספקת לחובת הדיווח על היודע על מקרה של התעללות או פגיעה הילדים. סעיף זה טעון הרחבה של חיובי הדיווח וענישה כפי שיקבע בחוק.

- 11 -

2. קביעת עבירה פלילית ספציפית בנוגע להתעללות בילדים

בהעדר עבירה ספציפית בנוגע להתעללות בילדים מואשמים המתעללים בקטינים בעבירות פליליות כלליות. כדי לתת לעבירת ההתעללות בילדים את אופיה המיוחד של העבירה הכוללת את גילו של הקרבן, אפיה המתמשך, מערכת היחסים, יקבע סעיף מיוחד בחוק העונשין על פגיעה או התעללות בקטינים.

3. הרחבת החוק הפלילי לגבי עבירות גילוי עריות

הרחבת החוק על מין נגד קטינים בתוך המשפחה בשני תחומים

- א. בעבירות מין שאינם לגבי בעילה
- ב. בהתיחסות לקרובי משפחה נוספים על אב ובתו

4. דחיית מירוץ ההתיישנות בעבירות של התעללות בילדים

לפי המצב החוקי היום קיימת התיישנות על עבירות שנעשו לפני חמש שנים. לא אחת נחשפות עבירות מעין אלו רק לאחר שהילד הפגוע מגיע לגיל מבוגר יותר ע"כ מוצע לקבוע בחוק כי על עבירות של פגיעה בקטינים ידחה מרוץ ההתיישנות עד להגיעו של הקטין לגיל 16.

5. קביעת צוי הרחקה

עגון בחוק אפשרות של מתן צווי הרחקה לפוגע בקטין ולא רק לנפגע במקרה של חשש להישנות הפגיעה.

6. קביעת אלטרנטיבות טיפוליות למאסר

כדי להביא למציאת פתרונות ארוכי טווח למשפחותיהם של המתעללים יש לקבוע בחוק אלטרנטיבות טיפוליות למאסר בעבירות של פגיעה בקטינים חקיקה זו תלווה בהכנתן של מסגרות טיפוליות מתאימות.

- 12 -

ב. דיני ראיות

ההסדרים המיוחדים בחוק בנוגע להעברת ילדים חלים רק בנוגע לעבירות מין ורק לגבי קטינים אשר טרם מלאו להם ארבע עשר שנה. הועדה מציעה להרחיב הסדרים אלו לגבי העברת ילדים במקרים של התעללות שאינה מינית. ולגבי קטין שמלאו לו 14 שנה.

ג. חוק הנוער (טיפול והשגחה)

תקבע חובת התיצבות הורה להליך על פי חוק הנוער (טיפול והשגחה). העדרות הורים ואי חובתם להופיע כפי המצב החוקי כיום. גורם לדחיות בלתי מוצדקות ומזיקות ומקשה על קבלת החלטות שיפוטיות.

חקירה

שפור ושכלול דרכי החקירה בעבירות התעללות בילדים, הכנת הנחיות מפורטות בדבר דרכי החקירה תוך שיתוף גורמים טיפוליים שיסייעו באיסוף המידע הנחוץ לצורך הכנסת התיק.

מדיניות תביעה

1. תקבע מדיניות ברורה בדבר העמדה לדין בעבירות של התעללות בילדים ובדבר על החלטות מקילות של בתי הדין. החלטות מקילות של בתי הדין.

2. בפני הועדה הובאו נתונים בדבר הפער הגדול הקיים בין מספר מקרי הפגיעה בילדים המטופלים ע"י רשויות הרווחה ומספר המקרים המגיעים לידיעת המשטרה. אף במקרים בהם מובאים העבריינים לדין לא קיים תמיד קשר ושתוף פעולה בין גורמי המשטרה והפרקליטות ובין הגורמים המטופלים. יש לפעול במקרים אלה להגברת שתוף הפעולה בין פקידי הסעד לרשויות המשטרה והפרקליטות.

- 13 -

3. מתן עדיפות וקדימות להליכים פליליים בגין התעללות בילדים.
 4. על מנת למנוע אפשרות של השנות והחרפת הפגיעה בקטינים לאחר הגשת תלונה נגד המתעלל תקבע מדיניות התביעה בדבר בקשות למעצר עד תום ההליכים או מתן צווי הרחקה לעבריינים בעבירות של פגיעה בקטינים.
 5. הגברת השמוש בעדויות מומחים לצורך הוכחת התעללות בילדים. לשם כך יש להכין ולהפיץ בין רשויות התביעה רשימות של אנשי מקצוע בעלי מומחיות בתחומים השונים הנוגעים להגנה על הילד.
 6. מיסוד הקשר בין שרותי הרווחה בשרות בתי הסוהר ובקהילה לשם הכנת העבריין ומשפחתו לקראת השחרור.
 7. שפיטה
- קביעת שופט או מספר שופטים בכל בית משפט אשר יהיו אחראים על השיפוט בכל ענין הנוגע להבטחת שלומם של קטינים. שופטים אלו יעברו השתלמויות מיוחדות לגבי ההיבטים המשפטיים והטיפוליים של הגנה על הילד.
- הועדה תתכנס אחת לשלושה חודשים כדי לקבל דווח ממשרדי הממשלה הנוגעים בדבר על ביצוע ההמלצות.